

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันว่าการพัฒนาชนบทเป็นวิถีทางที่จะช่วยขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคมระหว่างความแตกต่างของสังคมในเมืองและสังคมชนบทลงได้ ในการดำเนินการพัฒนานั้น จะต้องหาทางให้ประชาชนมีความคิดริเริ่มที่จะสร้างหรือช่วยกันเสริมสร้างท้องถิ่นของตนเองให้เกิดขึ้นให้ได้ เพราะตามหลักพื้นฐานของการพัฒนานั้น พลังสำคัญที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการ ไม่ว่าจะเป็้นด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือการปกครองก็ดี ประชาชนจะเป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้กระบวนการพัฒนาดำเนินไปได้

การศึกษาจะช่วยให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการสร้างสรรค์ตัวเอง และชุมชน มีการรวมตัวกันดำเนินการกิจกรรมของชุมชน ซึ่งโรงเรียนเป็นแหล่งปลูกฝังแนวความคิดเหล่านี้ แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้ว ประชาชนจะอยู่ในระบบโรงเรียนตามการศึกษาภาคบังคับเพียง 4-6 ปี เท่านั้น ดังนั้น การศึกษานอกโรงเรียน (Non-formal Education) และการศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education) จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้แก่ประชาชน เพราะโลกมนุษย์ไม่ใช่โลกที่หยุดอยู่กับที่ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความก้าวหน้าทางด้านวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ประชาชนจำเป็นต้องรับการศึกษาย่างต่อเนื่องไม่มีวันสิ้นสุด เพื่อเป็นการขยายประสบการณ์และทักษะให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในทางธรรมชาติและทางสังคมต่าง ๆ

การให้การศึกษาหรือข่าวสารต่าง ๆ แก่ประชาชนเป็นจำนวนมากนั้น จะอาศัยบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่จำกัดแต่เพียงอย่างเดียวย่อมเป็นไปได้ จำเป็นจะต้องหาเครื่องมืออย่างอื่นเข้ามาช่วยให้การดำเนินการนี้เป็นไปได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง คือการนำเอาระบบการสื่อสารมวลชนเข้ามาช่วย

สื่อสารมวลชนจะเป็นตัวจักรสำคัญในการให้ความรู้และข่าวสารแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งจะนำไปสู่การปรับวิถีชีวิตและค่านิยมเพื่อการพัฒนา เพราะสื่อมวลชนสามารถช่วยในการกระจายข่าวสารเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทำให้ประชาชนเป็นคนทันต่อเหตุการณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในสังคมตามระบอบประชาธิปไตยได้เป็นอย่างดี /

ตามสภาพความเป็นอยู่ของประชากรไทยในปัจจุบัน ประชาชนที่อยู่ในเมือง และประชาชนที่อยู่ในชนบทมีความแตกต่างกันมาก ทั้งนี้เพราะลักษณะสังคมในเมืองนั้น เป็นศูนย์กลางของการปกครองและการพัฒนาทุกด้าน ประชาชนในเมืองมีโอกาที่จะได้ รับการศึกษากว้างขวางและมีความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิตทุกประการ ในขณะที่ประชาชนซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ 80 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ ขาดการ บริการในด้านต่าง ๆ รายได้ของคนในชุมชนต่ำ มีความเป็นอยู่อย่างโศกเคียดวุ่น ไม่มี สถาบันที่จะให้การศึกษาคือโรงเรียน ชุมชน ขาดระบบการติดต่อสื่อสารที่ดี ทำให้การติดต่อ สัมพันธ์กับโลกภายนอกมีน้อย ไม่มีโอกาสที่จะทราบความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเทคนิควิทยา- การใหม่ ๆ ซึ่งนับเป็นอุปสรรคอันสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ

รัฐบาลได้ตระหนักถึงผลร้ายของความแตกต่างนี้ และได้พยายามหาทางแก้ไข โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาชุมชน พยายามจัดสร้างระบบการสื่อสารและคมนาคมในชนบท ให้ทันสมัยและเชื่อมโยงถึงกันได้ ส่งเสริมการประกอบอาชีพโดยการให้ประชาชนในชนบท รู้จักวิถีการผลิตแบบใหม่ ๆ ส่งเสริมให้มีการขยายการศึกษาภาคบังคับโดยทั่วถึง ส่งเสริม การบริการทางสาธารณสุขอนามัยให้แพร่หลายในชนบท และส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดความทัดเทียมกันในทุก ๆ ด้าน

สำหรับในด้านการศึกษา นั้น มีการส่งเสริมให้ขยายการศึกษาภาคบังคับโดย ทั่วถึง ซึ่งแต่เดิมกำหนดให้เรียน 4 ปี (และขยายเป็น 6 ปีในปัจจุบัน) โดยรัฐบาล คิดว่าการศึกษาตามภาคบังคับเพียง 4 ปี เพียงพอแล้วสำหรับประชาชนที่จะดำรงชีวิต เป็นพลเมืองดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย แต่จากการสำรวจของกรมสามัญศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2513 ปรากฏว่าเด็กที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้ว ประมาณร้อยละ 33

จะลืมนั่งสอหลังจ่าออกจากโรงเรียนไปแล้วประมาณ 3 ปี โดยมีสาเหตุมาจากการที่หลักสูตรไม่มีความสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจการอ่าน การเขียนเมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้ว ระหว่างที่ยังเรียนอยู่ ผู้เรียนขาดหนังสือที่จะอ่าน รวมทั้งอุปสรรคในการเรียนด้วย จึงไม่สามารถที่จะเรียนให้อ่านออกเขียนได้อย่างจริงจัง หลังจากออกจากโรงเรียนแล้ว ผู้เรียนขาดหนังสือที่จะอ่านเพิ่มเติมในหมู่บ้าน เมื่อเวลาผ่านไปนาน ๆ ก็อาจจะลืมนั่งสอได้ ทว่าองเกี่ยวกับการลืมนั่งสอที่กษะอื่น ๆ ซึ่งไม่มีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติทบทวน และอาจจะเกิดจากวิธีการสอนของครูซึ่งควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข

การลืมนั่งสอประมาณร้อยละ 33 นี้ นับว่าเป็นการสูญเสียไปในการลงทุนทางการศึกษาอย่างมหาศาล คิดตามสัดส่วนงบประมาณที่ลงทุนเพื่อการประถมศึกษาในปัจจุบันปีละ 6,000 ล้านบาท การลืมนั่งสอประมาณหนึ่งในสามของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด ย่อมหมายความว่าประเทศไทยต้องสูญเสียไปในการลงทุนทางการศึกษาไปประมาณปีละ 2,000 ล้านบาท สำหรับประเทศไทยากจนเช่นประเทศไทย จำนวนเงินขนาดนี้ย่อมไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กน้อยอย่างแน่นอน¹ จะเห็นได้ว่าการศึกษาภาคบังคับในโรงเรียนแต่เพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถจะช่วยให้ประชาชนได้มีความรู้หรือประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาความเป็นอยู่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ และจากสถิติในปัจจุบัน ในจำนวนประชากรทั้งหมด 44,272,693 คน มีประชากรอยู่นอกระบบโรงเรียนเป็นจำนวนถึง 35,650,594 คน² จึงจำเป็นต้องมีการขยายขอบข่ายในการให้การศึกษาแก่ประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนทั้งในรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non-formal Education) และการศึกษาที่ไม่มีระบบ (Informal Education) โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียน (กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษาเดิม) เป็นผู้ดำเนินการ

¹ กรมสามัญศึกษา, คู่มือการจัดตั้งที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน (กรุงเทพฯ: ตามเจริญพานิช, 2518), หน้า 5.

² กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สถิติการศึกษาฉบับย่อ ปีการศึกษา 2520 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2521), หน้า 1.

ในก้านการป้องกันหนังสือนั้น กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ดำเนินการจัดตั้งห้องสมุดประชาชนและที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านขึ้น โดยวัตถุประสงค์เพื่อ

✓ 1. ให้การศึกษานอกโรงเรียนแก่ประชาชนทั่วไป
2. ส่งเสริมประชาชนให้มีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้า
3. ให้บริการทางข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเป็นชนทันต่อเหตุการณ์

4. ส่งเสริมและแนะนำให้ประชาชนมีความรู้ ทักษะคติ และสามารถปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข

5. ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม

✓ 6. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์¹

นอกจากนี้ยังได้มีการจัดงานการศึกษาผู้ใหญ่ประเภทอื่น ๆ เพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนเป็นไปอย่างทั่วถึง เช่น การให้การศึกษาด้านวิทยุและหนังสือพิมพ์ เป็นต้น โดยมีเนื้อหาความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

การศึกษายุใหญ่ทางสื่อสารมวลชนในค่านสิ่งพิมพ์นั้น ได้มีการผลิตหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ในก้านการแนะนำอาชีพ โภชนาการ การอนามัยและการวางแผนครอบครัว กฎหมายในชีวิตประจำวัน สังคมศึกษาและระเบียบประเพณีต่าง ๆ ของไทย ตลอดจนเผยแพร่ข่าวสารที่น่ารู้เป็นภาษาและเนื้อเรื่องง่าย ๆ สามารถที่จะนำเนื้อหาของเรื่องต่าง ๆ ไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมการอ่านและป้องกันหนังสือของประชาชนในชนบทอีกด้วย หนังสือพิมพ์นี้ลักษณะเป็นแผ่นแบบหนังสือพิมพ์ปิดผ้านั่ง (Wall Newspaper) ออกเป็นรายบักษ์ เพื่อให้ประชาชนในชนบทได้อ่าน โดยส่งไปยังห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

¹กรมสามัญศึกษา, คู่มือปฏิบัติงานห้องสมุดประชาชน (ม.ป.ท.), 2522),
หน้า 1.

บ้าน วัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สถานีอนามัยและโรงเรียนผู้ใหญ่ทุกแห่งทั่วประเทศ¹

จากวัตถุประสงค์และเนื้อหาของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ดังกล่าว จะเห็นได้ว่ากรมการศึกษานอกโรงเรียนได้พยายามจัดทำสิ่งพิมพ์ที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในค้ำนต่าง ๆ เผยแพร่ไปยังประชาชนในส่วนต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งนับเป็นรากฐานสำคัญในอันที่จะพัฒนาชนบท ขจัดความเหลื่อมล้ำในสังคมและนำประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าในอนาคตต่อไป

ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้สื่อมวลชน คือหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนในการช่วยให้ชาวสารและความรู้แก่ประชาชนในค้ำนต่าง ๆ นั้น เป็นวิถีทางหนึ่งในการที่จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท ซึ่งถ้าการดำเนินการดังกล่าวบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก จึงควรจะมีการศึกษาว่าหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ที่มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนหรือไม่ เสียงไร โดยจะทำการศึกษาดังบทบาทของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ที่มีต่อการรณรงค์ในค้ำนการส่งเสริมอาชีพเกษตรกร ทั้งนี้ สืบเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลในอันที่จะช่วยส่งเสริมอาชีพและยกฐานะของเกษตรกร ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศให้มีฐานะและความเป็นอยู่ที่ดี เพื่อจะได้เป็นพลเมืองดีของสังคม อันจะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป รัฐบาลจึงได้ถือเอาปี พ.ศ. 2522 เป็นปีเกษตรกร เพื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิจัยที่จังหวัดราชบุรี ในหัวข้อ "ความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับบทบาทของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ที่มีต่อการรณรงค์ในค้ำนการส่งเสริมอาชีพเกษตรกร" ทั้งนี้เพราะจังหวัดราชบุรีเป็นที่ตั้งของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง ซึ่งเป็นศูนย์วิจัย ศึกษาและฝึกอบรม ตามโครงการพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน รับผิดชอบในการออกแบบและผลิตแบบเรียนและฝึกอบรมบุคลากรการศึกษาผู้ใหญ่ของ 24 จังหวัดในภาคกลาง และเป็นที

¹กรมสามัญศึกษา, การศึกษาผู้ใหญ่ (กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, 2521), หน้า 66-67.

ตั้งของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นศูนย์การศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education Center) มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาออกโรงเรียน ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นและจัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ไปตามตำบลและหมู่บ้านต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสัดส่วนของปริมาณการเสนอเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในค่านต่าง ๆ อาทิ เช่น การแนะนำอาชีพ โฆษณา การอนามัยและการวางแผนครอบครัว กฎหมายในชีวิตประจำวัน ข่าวคราวความเคลื่อนไหวของบ้านเมือง สังคมและระเบียบประเพณีต่าง ๆ ของไทย ฯลฯ
2. เพื่อทราบความคิดเห็นตลอดจนความต้องการของผู้อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรีที่มีต่อการเสนอเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในค่านปริมาณ คุณภาพและประสิทธิภาพ
3. เพื่อทราบอิทธิพลของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในค่านการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมของชาวจังหวัดราชบุรี

สมมติฐาน

1. การเลือกรับสื่อของชาวจังหวัดราชบุรีมีความสัมพันธ์กับ
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 อาชีพ
 - 1.4 ระดับการศึกษา
2. การอ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของชาวจังหวัดราชบุรี
3. ระดับการพัฒนาทางค่านอาชีพของผู้อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรีมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดรับสารจากหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่

นิยามศัพท์

Xความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่แสดงออกมา ทั้งในลักษณะนิมาน (Positive) คือความพอใจและนิยมชมชอบ และลักษณะนิเสช (Negative) คือ

ไม่พอใจ ไม่สนใจ

ความคิดเห็น ในที่นี้หมายถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรี คือความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ การจัดรูปแบบและประโยชน์ของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ ✕

หนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ หมายถึง หนังสือพิมพ์ฝ่ายหนึ่งซึ่งผลิตขึ้นโดยกรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อส่งไปยังห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน วัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สถานีอนามัยและโรงเรียนผู้ใหญ่ทุกแห่งทั่วประเทศ

หนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ ในที่นี้หมายถึงหนังสือพิมพ์ฝ่ายหนึ่งซึ่งผลิตขึ้นโดยกรมการศึกษานอกโรงเรียนระหว่างเดือนมกราคม-ธันวาคม 2522

✕ความรู้ หมายถึง ความเชื่อหรือการยอมรับในข่าวสารหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับ

ความรู้ ในที่นี้หมายถึงความเชื่อหรือการยอมรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ของผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรี ซึ่งได้แก่ความรู้ในด้านการเกษตร และการแนะนำอาชีพ โภชนาการ การอนามัยและการวางแผนครอบครัว กฎหมายในชีวิตประจำวัน สังคมและระเบียบประเพณีต่าง ๆ >

✕ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือความเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทั้งในลักษณะยอมรับ (Approve) หรือไม่ยอมรับ (Disapprove) ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่ผ่านมาหลายครั้งในช่วงระยะเวลายาวนาน

ทัศนคติ ในที่นี้หมายถึงความรู้สึกรู้สึกหรือความเห็นของผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรีในด้านการยอมรับหรือไม่ยอมรับหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ หลังจากที่ได้อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่แล้ว ✕

การพัฒนาอาชีพ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เกิดการเพิ่มพูนรายได้

การพัฒนาอาชีพ ในที่นี้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงในแง่ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติของผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรี ที่ทำให้เกิดการเพิ่มพูนรายได้ในชีวิตประจำวัน

ปัญหานำวิจัย

1. เนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ตรงกับความต้องการของชาวราชบุรีหรือไม่
2. ชาวราชบุรีมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในด้านการจัดหน้าและเนื้อหาสาระ
3. เมื่อชาวราชบุรีอ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่แล้ว มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำข่าวสารที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมหรือไม่
4. ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดทำหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ให้ตรงกับความต้องการของชาวราชบุรีอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือชาวจังหวัดราชบุรีที่เคยอ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากบริเวณที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนส่งหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ไปให้ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน วัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สถานีอนามัยและโรงเรียนผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรี จำนวนร้อยละ 5 ของกลุ่มประชากร ซึ่งกำหนดให้เป็นตัวแทนของผู้อ่านหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในจังหวัดราชบุรีทั้งหมด

2. หนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่หนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ที่ออกในช่วงเดือนมกราคม-ธันวาคม 2522

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. เนื่องจากการวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาจำกัด ผลการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ จึงอาจมีความคลาดเคลื่อนได้
2. การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะในจังหวัดราชบุรีเท่านั้น จึงไม่อาจจะ

นำไปอ้างอิงถึงความกึกก้องเกี่ยวกับบทบาทของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในการส่งเสริม
อาชีพเกษตรกรรมในจังหวัดอื่น ๆ ได้

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลการจัดทำหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ว่ามี
เนื้อหาสาระเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่หรือตรงกับความต้องการของชาวจังหวัดราช
บุรีหรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ให้
เหมาะสม เพื่อใช้เป็นแหล่งให้ความรู้แก่ประชาชนต่อไป
2. ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อบกพร่องของหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ในด้าน
ต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการจัดทำหนังสือพิมพ์สารผู้ใหญ่ให้ได้ผล
ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานของรัฐภาค โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งต่อกรมการศึกษานอกโรงเรียน ในการที่จะนำไปปรับปรุงสิ่งพิมพ์หรือเอกสารที่
ทางราชการจัดทำขึ้นให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของประชาชน เพื่อประโยชน์
ในการพัฒนาคุณภาพประชากรในด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้สิ่งพิมพ์เพื่อการ
พัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจและการเมือง ต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย